

YLÄSÄLI

2011 **2**

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

SEN KIRKKAUS ON NIIN YLIVOIMAINEN,
ETTÄ SEN RINNALLA HIMMENEET SE,
MIKÄ ENNEN SÄTEILI KIRKKAANA.

YLÄSALI 2011 - 2

Tukholman
Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Lehden kuvat

(ellei toisin mainita):
Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva

Sinikka Mäkivierikko

Teksti

2. Kor. 3:10

Kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI pyrkii olemaan avoin foorumi etsijöille, kysyjille, ”keskeneräisille”. Aineisto ei välttämättä edusta mitään virallista kantaa. Kirjoittaja vastaa sisällöstä. Kuka tahansa voi lähettää kirjoituksiaan. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Tilaukset myös internetissä www.ylasali.se. Osoitteenmuutokset miel. kirjallisesti.

VANHA KILPAILU: YS 2010-4 + 2011-1

Jeremian aikana Hananja ennusti Babylonian vankeuden kestävän korkeintaan kaksi vuotta (Jer. 28:1-15). Jeremian mukaan sitä kestäisi koko Nebukadnessarin, hänen poikansa ja pojanpojan valtakauden ajan (Jer. 27: 7). Vihjeeksi annetuista teksteistä (Jer. 25:11; Dan. 9:2; Sak. 1:12) käy ilmi, että vankeus kesti 70 vuotta. **Kysymme:** *Kuinka monella vuodella Hananja erehtyi? 70 - 2 = 68.* **Oikea vastaus:** Hananja erehtyi 68 vuodella. *Helena Tanttari* oli ainoa, joka oli laskenut tämän, joten pieni palkinto luvassa! Onnittelut päälle.

Hän leikkaa minusta pois jokaisen oksan, joka ei tuota hedelmää, mutta jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän puhdistaa lüoista versoista, jotta se tuottaisi hedelmää entistä enemmän” (Joh. 15:2)

UUSI KILPAILU YS 2011-2

Johannes Kastaja käytti puheissaan vertauskuvia. Eräässä niistä mainitaan työkalu, jota myös Jeesus todennäköisesti käytti ammatissaan.

Kysymys: Minkä työkalun Johannes mainitsee? Vihjeeksi Matt. 3., Mark. 1. Luuk. 3. ja Joh. 1. luku.

Lähetä vastauksesi 31.8.2011 mennessä:
YLÄSALI, Stockholms Finska Adventkyrka
Olof Palmes gata 25 3 tr, 111 22 Stockholm
sähköposti: falcoprofil@bredband.net

Taivaallinen tatuointi

Näin minä häntä kohtelen: Kun hän on väsynyt, pakotan hänet jatkamaan työn-tekoa. Kun hänen on nälkä, en aina anna hänen syödä. Kun hänen on jano, annan hänen usein odottaa. Kun hän on surulinen, pakotan hänet hymyilemään. Kun hän haluaisi leikkiä, käsken hänen olla järkevä. Kun hän on sairas, laiminlyön monesti hoidon.

En koskaan kiitä häntä enkä anna tunnustusta hyvästä työstä. Olen monesti jopa julma ja ajattelematon häntä kohtaan. Vuosien varrella olen yrittänyt päästä hänestä eroon, koska olen hävennyt häntä ja ajatellut, ettei hän kuitenkaan ole tarpeeksi hyvä. En oikeastaan pidä mistään hänessä, en kasvoista, en tukasta, toisinaan en edes nimestä. Hän on ollut mielestäni täydellinen pettymys – kunnes eräänä päivänä kuulin, että hän on ainutkertainen, ainutlaatuinen, lahjakas ja älykäs. Minun on parasta muuttaa mielipiteeni hänestä ja alkaa pitää enemmän – itsestäni.

Mitä sanoo Herra, Kaikkivaltias? ”Kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt” (Jes. 49:16). ”Älä pelkää, minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.” ”Koska olet arvokas minun silmissäni, koska olet kallis ja rakas...” (Jes.43: 1, 4).

Eräässä ruotsalaisessa laulussa sanotaan: ”Du vet väl att du är värdefull.” ”Tiedäthän, että olet kallisarvoinen.”

Jos Herra näkee meidät kallisarvoisina, meidänkin on alettava kohdella itseämme hieman toisin kuin tämän artikkelin alussa kuvataan.

Taivaan Luoja on tuhlaannut luontoonsa mitä suurenmoisinta väriloistoa. Miten paljon hän on antanut meillekin:

- silmät nähdä kaikkea kaunista
- korvat kuulla ihania ääniä
- kädet koskettaa tai luoda jotain
- äänen lausua rohkaisevia sanoja
- aivot ajatella ja tehdä päätelmiä

Tämä osoittaa, että olemme ylen kallisarvoisia. Ja tässä on lueteltuna vain pieni murto-osa!

Ennen kaikkea Vapahtaja, Jeesus Kristus, on rakastanut meitä jokaista niin paljon, että hän jätti taivaan loiston, vaelsi keskuudessamme ja antoi oman elämänsä, että kerran saisimme olla Uudessa maassa, jossa kaikki on täydellistä. Tatuoikaamme tämä sisimpäämme tänä kesänä 2011. Teille kaikille Herran silmissä kallisarvoisille: Lämmintä ja tapahtumarikasta kesää! – Eeva-Liisa Vihermä

Ennen häitä kaverien järjestämässä hullutelujuhlassa Teemu Selänne vietiin tatuojalle tarkoitukseksi ikuistaa nilkkaan Suomen lippu. Ruotsin lippu siihen kuitenkin tuli.

Teemu tiesi Suomen lipun värit, mutta hänen silmänsä olivat sidotut ja häntä veivät toiset. Kuka ohjaa käsityksiämme elämän ja kuoleman kysymyksissä?

Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa (1 Piet. 5:8).

Varokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan (Matt. 24:4).

Muutoksen voimat

henkeä,
jotka
muovaavat
Eurooppaa
nyt ja huomenna

Viime aikojen tapahtumat Euroopassa tekevät varovaiseksi jokaisen, joka yrittää ennustaa Euroopan tulevaisuutta. Poliittikan aitiopaikoilla asioita seuranneet ovat hämmentyneitä ja neuvottomia. Päätäjät ovat olleet muutoksiin valmistautumattomia. Odottamattomat tapahtumat ovat luoneet epävarmuutta: Mihin lopulta päädytään? Minkälainen on Eurooppa poliittisesti, aatteellisesti ja taloudellisesti, kun kaikki on ”lopullisesti” kohdallaan?

Raamatusta ei löydy muutoksen alla oleviin tilanteisiin sellaisia vastauksia, jotka tyydyttäisivät uutistoimistojen päivänkohtaisia kysymysten asettelua. Mutta ollakseen profeettallinen sana sillä tulee kuitenkin olla näkökulma myös aikamme nykyisiin ja tuleviin tapahtumiin. Ja niin onkin.

Poimimme Raamatusta seitsemän kansallisesti ja kansainvälisesti vaikuttavaa tekijää. Vaikka niiden avulla ei ole mahdollista ennustaa aikaan ja paikkaan sidottuja valtioiden sisäisiä tai ulkoisia muutoksia, ne auttavat ymmärtämään niitä. Pitemmällä aikavälillä on myös mahdollista tehdä yleisluontoisia ennustuksia, kuten Raamatun kirjoittajat tekevät.

Uskonnonvapauden henki

Viime aikojen muutoksia Euroopassa selittää Raamatun näkökulmasta ehkä parhaiten Jeesuksen lähetyksäkäskeyn ja maailman evankeliointiin liittyvät sanat Matteuksen ja Markuksen evanke-

liumeissa, sekä samaa asiaa kuvaavat Ilmestyskirjan 14. luvun näyt.

Matt. 24:14: ”Tämän valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, ja sitten tulee loppu.” Mark. 16:15: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille luoduille.” Ilm. 14:6: ”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealle taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.”

Tämän toteutuminen edellyttää kohtuullista uskonnonvapautta nimenomaan uskonnollisen vakaumuksen levittämiseen nähden. Useimmat maat ovat sallineet yksilön harjoittaa uskontoaan, mutta asettaneet selviä rajoituksia ja esteitä uskonnon levittämiseksi. Uskonnonvapausperiaate tässä merkityksessä kirjattiin koko Eurooppaa koskevana velvoittavana tavoitteena ETYK-päätösasiakirjaan vasta vuonna 1989 Wienissä.

Jos haluamme liittyä luotettavien ennustajien, Jeesuksen ja Johanneksen joukkoon, voimme perustellusti todeta, että vapauttava muutos tulee tapahtumaan ei vain Euroopassa vaan myös Kiinassa, vieläpä islamilaisessa maailmassa.

Poliittisesti ja uskonnolliset valtakenteet, jotka ovat esteenä Jeesuksen käskeyn ”menkää kaikkeen maailmaan” toteuttamiselle, tulevat hajoamaan. Kysymyksemme on: Olemmeko saapuneet jo Raamatun ennustamaan aikaan, jolloin

lähetystyön ekspansio ulottuu tähän asti suljetuillekin alueille? Onko enkeli nyt nousemassa taivaan laelle?

Isänmaallisuuden henki

Viimeisten 20 vuoden muutoksissa yksi merkittävimmistä ilmiöistä on ollut kansallisuusaatteen tai isänmaallisuuden esiinmarssi. Danielin kuvapatsasnäky ennustaa tämän ilmiön: ”ne eivät yhdisty toinen toiseensa” (Dan. 2:43 VKR). Sanat kuvaavat kansojen kykyä säilyttää kansallinen identiteettinsä vaikeissakin olosuhteissa. Identiteetin säilyttäminen on myös Jumalan suunnitelmien mukaista: ”Yhdestä ihmisestä hän on luonut koko ihmissuvun, kaikki kansat asumaan eri puolilla maan päällä, hän on säätänyt niille määrääjat ja asuma-alueiden rajat” (Apt. 17:26).

Isänmaallisuuden lukua ei liene vielä loppuun kirjoitettu Euroopassa. On yhä valtioita, joiden kansalliset vähemmistöt mielivät itsenäistä isänmaata. Yhtä varmasti on sitä vastustavia enemmistöjä.

Gloobalisuuden henki

Raamatun mukaan yksi tärkeä lonpunan tapahtumien tunnusmerkki on niiden globaalisuus, koko maapallon kattavuus. Maailman kansojen kohtalonyhteys on tänään sellainen, ettei sen kaltaista ole koskaan ennen ollut. Talous, viestintä, yksilönvapauden tavoittelu, huoli ympäristöstä ja rauhasta ovat eräitä niistä alueista, joilla globaalit virtaukset ovat voimistumassa. Raamatun mukaan globaalius koskee myös uskonnollisia asioita. ”Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä. ...Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä” (Ilm. 13:3,8).

Ilmestyskirjan lukijalle eurooppalainen näkökulma on liian suppea; kirjassa tarkastellaan koko maailmaa.

Sodan henki

Jeesuksen sanoja ”kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan” (Matt. 24:7) ei pidä epäillä.

Danielin kirjan kuvapatsasnäky selittää kansojen keskinäisiä sotia. ”Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta, ja niin kuin rauta murskaa ja särkee kaiken ja niin kuin rauta rikkoo, niin se on murskaava ja rikkova kaikki muut.

Se, että näit jalkojen ja varpaiden olevan osaksi ruukkusavea ja osaksi rautaa, tarkoittaa, että tämä valtakunta on oleva jakautunut mutta siinä on raudan lujuutta, niin kuin näit rautaa olevan ruukkusaven seassa. Se, että varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, tarkoittaa, että valtakunta on oleva osittain luja ja osittain hauras” (Dan. 2:40-42). Vahvemmat ovat halki vuosisatoja murskanneet heikompiään. Ei ole mitään syytä ajatella, että nämä pyrkimykset olisivat muuttuneet. Ne tulevat vaikuttamaan Euroopassa ja kaikkialla maailmassa myös tulevaisuudessa.

Rauhan henki

”Tämän jälkeen näin neljä enkeliä, jotka seisovivat maan neljällä kulmalla ja pidätelivät maan neljää tuulta, ettei mikään niistä puhaltaisi yli maan ja meren eikä vasten ainoatakaan puuta” (Ilm. 7:1). Ennen kuin lopullisen tuhon myrskyt kohtaavat ihmiskunnan, on maailmanlaajuinen rauhan aika. Rauhanrakentajien toive toteutuu. ”He sanovat: ”Nyt on rauha, ei hätää mitään” (1.Tess. 5:3). Mutta ”...silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio” (sama).

Yleismaailmallinen rauha tuudittaa ihmiskunnan Nooan päivien huolettomuuteen, kulutusjuhlaan. ”Vedenpaisuksen edellä ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. Kukaan ei aavistanut mitään, ennen kuin tulva tuli ja vei heidät kaikki mennessään. Samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee” (Matt. 24:38, 39).

Kapitalismin henki

Itsekäs talousliberalismi, kapitalismi, lienee talouselämän ismeistä viimeinen.

Sekin tulee tiensä päähän. Sille tunnus-omaista on ihmistyövoiman ja luonnon-varojen riistäminen. ”Kuulkaa, te rikkaat! Itkekää ja valittakaa kurjuutta, joka tulee osaksenne. Teidän rikkautenne on lahonnut ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä. Teidän kultanne ja hopeanne on ruosteessa. Niiden ruoste on todista-va teitä vastaan, ja se syö lihaanne kuin tuli. Te olette koonneet rikkauksia näinä lopun aikoina. Te olette ristäneet palkan työmiehiltä, jotka ovat leikanneet teidän peltonne. Kuulkaa: se palkka huutaa, ja korjuuvaen valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin” (Jaak. 5:1-4).

Viimeisellä tuomiolla yksi syytöksistä koskee ihmisen taloudellista sortoa. Eurooppa siirtomaajärjestelmineen on ollut siinä johtava manner. Siihen sen talous yhä nojaa. Asiaa ei pyhitä se, että palkkalaiset ovat toisella mantereella.”Näin sanoo Herra Sebaot: -- Minä tulen -- tuomitsemaan teitä, minä vaadin pian tilille -- ne, jotka kieltäytyvät maksamasta päiväpalkkalaiselle hänen palkkaansa, jotka sortavat leskiä ja orpoja ja maassa asuvia muukalaisia” (Mal. 3:5).

Leijonaista Suomen valtiolippua saa käyttää vain viranomainen. Yksityisen ei ole lupa liputtaa sillä edes jääkiekon MM-kullan kunniaksi...*

*) eduskunta, valtioneuvosto, eräät tuomioistuimet, lääninhallitukset, diplomaattiset edustustot ulkomailla, valtion korkeakoulut, valtion alukset, mm. jäänmurtajat

Suvaitsemattomuuden henki

Kun ihmiskunta tulee havaitsemaan perusteellisen epäonnistumisensa, asialle täytyy löytää syntipukki. Rooman keisari Nero nimesi v. 64 itse aiheuttamalleen tuholle syntipukiksi kristityt. Vastuussa olevien mielestä kristityt tulevat sopimaan jälleen samaan rooliin. ”Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle” (Ilm. 12:17). Se saa ”vallan tappaa kaikki, jotka eivät kummarra pedon kuvaa. Se pakottaa kaikki -- ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin. Kenenkään ei ole lupa ostaa eikä myydä mitään, ellei hänellä ole tätä merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku” (Ilm. 13:15-17).

Muutosten nopeus

Monia on hämmästyttänyt muutosten vauhti Euroopassa. Paavalin mukaan muutosvauhdin on oltavakin luja. Kaiken tulee tapahtumaan nopeasti. ”Äkkiä ja lopullisesti on Herra toteuttava sanansa” (Room. 9:28). – Joel Niininen

Risti on Jumalan ”valtiolippu”. Jos kristillisyyttä luo siitä poikkeavan, oman jumalansa, saako se liputtaa Jumalan valtiolipulla? Jos Jumala siivöidään yhteiskunnasta hyttysenä, joudutaanko nielemään noin 3000 v vanhan tilaston kameli: ”Mitä enemmän jumalattomia, sitä enemmän rikoksia” (San. 29:16)?

Suomen uusi hallitus on samantapaisen haasteen edessä kuin ”sinivalkoinen ääni” **Pekka Tiilikainen** ja ”laitavasemmistolainen” **Hella Wuolijoki** aikoinaan joutuesaan yhteistyöhön radiossa. He ratkaisivat sen näin: **Hella:** – Kuulkaa, Pekka, olitte siellä Aunuksen radiossa... Toivottavasti tulemme toimeen? **Pekka:** – Jos se minusta riippuu, varmasti tulemme. Niin tulivat – neljä vuotta (1945-49). Pystyykö Kataisen ”äärimmäisyyksien koalitio” (kok, sdp, vas, vihr, rkp, krist) vastaamaan tähän urheiluselostajan ja ministeri Erkki Tuomiojan isoäidin haasteeseen? Poliitiikka on mahdollisten taidetta, sanotaan. Hallitusneuvotteluista päätellen sen on oltava myös mahdollittoman taidetta. Kun Suomi sotien aikana joutui mahdollottoman eteen, Suomi rukoili, jopa presidentin rouva, julkisesti radiossa. Entä Rouva Presidentti nyt? – SM

Lähteet: YLE Elävä arkisto/Pekka Tiilikaisen haastattelu; Aamulehti 24.6.2011; Veteraanijuhla 27.4.2011

ÄÄRIKRISTILLISET HOLLANNISSA:

Raamattu perustuslaiksi?

Alankomaiden vanhin yhä toimiva puolue, äärikristillinen SGP (Staatkundig Gereformeerde Partij), haluaa perustuslain, joka pohjautuu Raamattuun.

– Emme ole vanhoillisia, haluamme vain, ettei Herran nimeä vedetä lokaan eikä hänen luomistyötään turmella. Olemme jumalaapelkääviä, ahkeria ihmisiä. Toivottavasti Herra on tyytyväinen seurakuntaansa, sanoo **Wilm Hoefnagel**.

Vaikka noin puolet hollantilaisista ei tunnusta mitään uskontoa, paikoin jopa kolmasosa väestöstä äänestää SGP:tä.

”Kehotan rukoilemaan -- kaikkien ihmisten -- ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää” (1 Tess. 2:1,2).

Äännet myytävänä, henki kaupalla

World Value Survey (WVS), suurin (?) maailmanlaajuinen arvojen ja asenteiden tutkimus, osoitti Ruotsin osalta vuonna 2011, että noin 21 % nuorista aikuisista (18-29-v) olisi valmis antamaan äänensä puolueelle, joka tarjoaa pienehkön rahasumman tai muun lahjan, ja peräti 26 % pitää melko hyvänä tai erittäin hyvänä vahvaa johtajaa, jonka ei tarvitse välittää demokraattisista vaaleista. Diktatuuriin myönteisesti suhtautuvat eivät ole ääriaineisia oikealta tai vasemmalta, vaan koulutettuja, työssä käyviä, perinteisiä instituutioita arvostavia kansalaisia kaikista eri puolueista. Civil Education Study (CIVED) ja International Civic and Citizenship Education Study (ICCS) -tutkimusten mukaan tilanne ei ole niin lohduton kuin Lindberg väittää, mutta muukalaisvihaa, syrjäytymistä ja luottamuspulaa poliitikan vaikutusmahdollisuuksiin on.

Samaan aikaan, kun ruotsalaisnuoret ovat valmiita myymään demokraattiset vapautensa ja oikeutensa, nuoret Tunisiassa, Egyptissä, Jemenissä, Libyassa ja Syyriassa taistelevat niiden puolesta henkensä kaupalla. Kirjaimellisesti.

– SM

Lähde: Staffan I Lindberg: ”Demokrati inte så viktig för dagens unga”, *Dagens Nyheter* 3.6.2011
Erik Amnå m fl: ”Unga svenscars stöd för demokrati är grundmurat”, *Dagens Nyheter* 28.6.2011

– He tekevät hyvää työtä, rakentavat päiväkoteja ja kouluja ja toimivat perheiden parhaaksi, perustelee **Simon Scholte**, joka ei itse ole uskovainen eikä puolueen jäsen. Hoefnagel arvelee, että paluuta aikaan, jolloin valta oli täysin jumalattomien käsissä, ei enää ole.

Se, että hollantilaisen 2-euron kolikossa lukee ”Jumala kanssamme”, on SGP:n ansiota. Puolue katsoo myös, että auton käytöstä tulisi luopua sunnuntaisin, jotta palvelijakin saisi levätä pyhänä.

Voidaan tietysti kysyä, miksi juuri sunnuntaisin – koskeehan ”Muista pyhitää” -käsky sapattia, viikkojärjestyksemme lauantaista.

– SM

(Lähteet: *Die Welt*; *Plappelstorch Journal*, 29.5.2011)

Juhannuksena vielä muutkin ruotsalaiset kuin äärikansalliset ryhmät ja uusnatsit uskaltavat liehuttaa maan lippua.

Tanska aikoo karkottaa maasta kaikki rikoksista tuomitut ulkomaalaiset perhesuhteista ja rangaistusajasta riippumatta (HS, 21.6.2011, 24.6.2011).

Jumalan pellossa rikkavilja ja vehnä kasvavat yhdessä ”elonkorjuuseen asti”. Loppuerottelun tekevät enkelit, eivät ihmiset (Matt. 13:30, 40-42).

Tähtihetkien tulkki

Ei liene liioiteltua sanoa: Mitä Kekkonen presidenttinä, sitä Pekka Tiilikainen radioselostajana: molemmat suomalaisten tietoisuuteen lähtemättömästi iskos-tuneita oman alansa perikuvia.

29/6 2011 tulee kuluneeksi 100 vuotta **Pekka Tiilikaisen** (29.6.1911-12.9.1976) syntymästä. Epiteetti ”sinivalkoinen ääni” liittyyne osittain hänen sodanaikaisiin tiedotustehtäviinsä, mutta myös siihen, ettei hän peitellety isänmaallisuuttaan silloinkaan, kun poliittinen korrektius vaati siitä vaikenemaan.

Vaikka 1960-1970-luvun Suomessa tiedotusvälineitä, kulttuurielämää, opiskelijamaailmaa ja yhteiskuntaa hallitsivat ”punaisen” sävyt, Tiilikainen rohkeni julkisessa sanassakin toivoa nuorten pääsevän eroon ”partaradikaalien” vaikutuksesta, kunnioittavan isänmaata ja tulevan toimeen toistensa kanssa sovussa.

– Repiä ei saa, rakentaa täytyy. Ihmisen on tultava onnelliseksi ilman riitaa.

Kun häneltä tiukattiin, oliko hän työläinen vai herra, hän vastasi:

– Herra olen ja herrana pysyn! Hyvä työmieshän on herra!

Työläisyyttä ei siis ratkaissut ammatti tai poliittinen vakaumus, vaan ”työhalun ja rehellisyyden edistäminen”.

Jos kansallistuntoon vetoava päätös urheiluselostuksissa on sinivalkoisuutta, sitäkin oli, mutta se ei syrjäyttänyt tasa-puolisuutta asiatiedossa ja tunnustukses-sa muita maita kohtaan. Usein selostuksia ryydittivät myös lakoniset tiivistelmät tilanteesta, rytmin symmetriaa tavoittelevat toistot ja omaperäiset kielikuvat.

Kun Cortinan talviolympialaisissa

1956 naisten viestin ankkurina hiihtänyt-tä **Siiri Rantasta** heitettiin voiton johdosta ilmaan, Pekka selosti tämän näyt-tävän keveältä ”kuin kaarna aalloilla”. (Metsäradion juontajalle kenties tutumpi vertauskuva kuin höyhen?)

Tiilikaisen ammatillinen testamentti tuleville selostajille, jollaisia hän itsekin koulutti kymmeniä (mm. vuoden 1940 olympialaisiin, jotka kisat sodan vuoksi pidettiin vasta 1952), oli niinikään sinivalkoisen suomalainen:

– Työ on tehtävä niin hyvin kuin pysyy.

”Kukin voimillansa... juuri sellainen on Suomen kansa”, lauloi luutnantti **Jari Koivisto** veteraanipäivän 2011 pääjuh-lassa (”Kiinni elämässä” -laulu).

Miten hyvin Pekka teki työnsä? **Elsa Enäjärvi-Haavio** (Marti Haavion puoliso) piti Pekka Tiilikaista ”möllinä”, sillä hänen mielestään tämän sotaselostuk-sissa näkyi sellainen ”pohjasivistyksen puute, ettei niitä tahdo viitsiä kuunnella”.

Pekka oli aikoinaan erotettu koulusta, ja näyttelijä **Åke Tuuri** oli ennustanut, että Tiilikaisesta tulisi lähinnä maantierosvo tai trokari.

Sodanaikaisen Tiedotuskomppanian päällikkö, **Martti Haavio**, puolusti kuitenkin alaistaan:

”Tiilikainen-- on oikein mukava poika ja tekee todella parhaansa. Kansaa pitää hänen reportaasheistaan kovin, ja saamme olla onnellisia siitä, että sittenkin juuri hän on tällä lohkokalla eikä joku täysi poropeukalo. Sinunkin on syytä ryhtyä sietämään häntä; hän on ollut hyvin solidaarinen ja mukava minulle.”

Parin kuukauden päästä Elsa jo myönteli kuultuaan Tiilikaisen Aunuksen paraatin selostuksen: ”Hän taitaa edistyä ja ilmeisesti hän on hyväntahtoinen mies.”

Lupaavasta uimarista, sodassa haa-voittuneesta ja siitä pysyvän jalkavamman saaneesta ”möllistä” tuli suomalaisten tähtihetkien tulkki ja siivittäjä (hän selosti mm. 11 olympialaiset).

Mikä osuus urheilulla ja Pekan antau-

INTERNET: **YLE. Elävä arkisto:** Pekka Tiilikainen, haastattelut. 5.1.1966, 10.8.1971, 15.10.1972; Cortina, 1956 Talviolympialaiset; Pekka Tiilikainen:”Helsingin valomeressä” 2.1.1939. **Wikipedia:** Pekka Tiilikainen **Suomen historia:** Pekka Tiilikainen – sinivalkoinen ääni. **KIRJALLISUUS:** Lasse Lehtinen: *Sodankäyntiä sanoin ja kuvin. Suomalainen sotapropaganda 1939-44.* MUUT: TV-Finland, Kansallisen veteraanipäivän pääjuhla , Turku, 27.4.2011.

Aunuksen yleisradion toiminta alkoi 1.9.1941. Kuvassa esiintyjiä 2.9.1941. Vasemmalta: N.J. Sauro, Pekka Tiilikainen, Yrjö Jylhä (runoilija), Juhani Kolkka, Martti Haavio (Tiedustelukomppanian päällikkö, runoilijana käytti nimeä P. Mustapää).

Kuva: SA-Kuva. Lähde: Lasse Lehtinen: Sodankäyntiä sanoin ja kuvin, s. 195.

muksella asialle on ollut Suomen henkissä jälleenrakennustyössä kansallisen identiteetin ja kansainvälisen Suomi-imagon vahvistajana, voidaan tuskin yliarvioida. Mutta Pekan ajatusradat eivät kiertäneet vain kilpakenttiä.

”Helsingin valomeri”, mainos- ja ka tuvalojen selostus, on ajalta 2.1.1939, jolloin Pekka oli noin 28-vuotias ja pääkaupunki onnellisen tietämätön pimentävistä pommeista muutaman kuukauden kuluttua (talvisota alkoi 30.11.1939).

”-- Miljoonat todelliset tähdet, jotka peittävät taivaankannen, joitten voima on niin suuri, että yksi ainoa tulisilmä taivaankannessa voi syleillä loistollaan koko maapalloa, nämä kaikki jäävät näkymättömiin kaupungin valojen verhossa. Niin, tähtitaivasta ei näy. Mutta jos suljemme silmäme ja katselemme mielikuvituksessamme mittaamattomiin äärettömyyksiin avaruudessa, toteamme kaiken himmentäviä kirkkauksia, toteamme tähtitaivaan valovoiman ja tähtien sammumattoman säteilyn.

Nuo miljoonat kynttilät, jotka joka yö tuikkivat siellä korkeuksissa, ne kattavat koko Erottajan aukion, koko kaupungin sen kaikkine valolähteineen, koko maailman. Mitä onkaan näitten tähtien rinnalla ihmiskäden taiteelliset luomukset! Tähdet -- muodostavat sellaisen valolinnoituksen, jonka kauneudessa maanpinnalla vaeltava ihminen mykistyy.”

Suomen radionkuuntelijoita vuosikymmeniä väsymättä palvellut ääni sortui lopullisesti 35 vuotta sitten syksyllä 1976. Kouvolasta Kuopion, Lahden, Joensuun, Porlamin, Lempäälän ja Viialan kautta Helsinkiin (Tapanila, Oulunkylä) kulkenut latu vei lopulta Helsingin ortodoksille hautausmaalle.

Sitä ennen oli joitain hetkiä, jolloin myös rutinoituneelle radiomiehelle kävi kuin Väinämöiselle: ”Suru sorti suuren äänen.” Marsalkka Mannerheimin hautajaisia selostaessaan 1951 Pekka liikuttui itkuun asti.

Niin konservatiivi hän ei ollut, etteikö olisi ollut aikaansa edellä siinä, että hän jo 1950-luvulla yritti tuoda ideaa urheilukilpailujen televisioinnista Suomeen. Silloin hänelle naurettiin. Nyt urheilun seuraaminen pelkästään ääniradion välityksellä on harvinaista.

Jos kuitenkin haluaa palata Pekka Tiilikaisen välittämiin tähtihetkiin, selostuksia on kuultavissa internetissä. Ilman visuaalista häirintää muodostuva mielikuva voi olla yllättävän elävä, tarkka ja usein nautinnollisempi kuin silmin nähty.

Turhaan ei Raamattu korosta sitä, miten Hyvän Paimenen tuntee äänestä. Pekan ääni oli niin tuttu, että kun hän junassa keskusteli kollegansa kanssa, joku vaunun toisesta päästä huusi äkäisesti: Sulkekaa jo se radio!

– *Sinikka Mäkipvierikko*

Te loistatte -- kuin tähdet taivaalla, kun pidätte esillä elämän sanaa” (Fil. 2:15,16)

Jokaisen rikotun käskyn ulkopuolella on yksi ja sama tila: synnin maailma.

Missä sinä olet?

Kuvitelkaamme olevamme huoneessa, jossa on kymmenen ovea ulos. Kunkin oven päällä on yksi kymmenestä käskystä. Ovesta käyminen merkitsee kyseisen käskyn rikkomista.

Mitä on ovien toisella puolen? Onko siellä kymmenen huonetta – yksi itsensä korottaneille, yksi varkaille, murhaajille jne? Ei, vaan kaikki ovet johtavat samaan huoneeseen, synnin maailmaan.

Tämä kuvaa Jaakobin tekstin sisältöä. ”Joka-- rikkoo -- yhdessä kohdassa, on syyppää kaikilta kohdin” (Jaak. 2:10).

Näin kävi myös ensimmäisen ihmisparin. Rikkomus ensimmäistä käskyä vastaan johti toisen oman himoitsemiseen, varkauteen, toisen syyttelyyn. Jumalan vakavaan kysymykseen, missä sinä olet, oikea vastaus on: Olen synnin maailmassa. Olen erossa sinusta. Miten minä pääsen täältä pois?

Tähän asenteiden kehitykseen Jumala johti ensimmäiset rikkojat. Näin hän haluaa tehdä jokaisen ihmisen kanssa, ”sillä kaikki ovat syntiä tehneet”. Koska kaikki ovat syntiä tehneet, Jumala haluaa kohdata jokaisen ihmisen.

Jokainen kuulee Jumalan huutavan: Missä *sinä* olet? Hän haluaa meidän määrittävän sijaintimme itseensä nähden.

Olemmeko erossa? Olemmeko kaukana? Onko meillä valmiutta kysyä: Miten minä pääsen täältä pois? Tai käyttäkseni Jeesuksen lehtimajan juhlassa pitämän puheen sanontaa: Onko minun jano?

”Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ’Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni’” (Joh. 7:37).

Yksinkertaista, vakuuttavaa ja selkeää teologiaa. Asioiden esittämistapa ei voi olla esteenä ymmärtämiselle. Jos jonkun on, jos minun, jos sinun on jano. Onko minun? Onko sinun? Missä minä olen? Missä sinä olet? Minä rikoin, sinä rikoit!

Merkillepantavaa on se, että kun ihmisen alkaa irrottautua Jumalasta, Jumala ei jää paikoilleen; hän lähtee perään.

Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano: heidät ravitaan” (Matt. 5:6).

Näin tapahtui Edenissä. Tätä seikkaa painottaa myös Jeesus vertauksissaan kadonneesta lampaasta (Matt. 18:12-14) ja kadonneesta hopearahasta (Luuk. 15:8-11).

Tosiasiassa kukaan ei ole kadoksissa Jumalalta. Jumala etsiytyy jokaisen luokse, jotta jokainen ihminen voisi löytää hänet. Hän tulee lähelle löydettäväksi. Hänen tärkeä kysymyksensä esitetään niin, että jokainen on sen kuuleva, olipa hän missä tahansa, olipa hän kätkeytynyt minne tahansa.

– Joel Niininen

Missä Karol on tänään?

Missä **Karol Wojtyła** (1920-2005) on tänään? Elääkö hän ja onko hän ”Jumalan luona luotettava ystävänä ja esirukoilijana, jonka puoleen voi kääntyä”? 1.5.2011 katolinen kirkko julisti hänet autuaaksi, josta syystä hänen ei katsota voivan olla välitilassa, kiirastulessa tai kadotuksessa. Vakuutena siitä kirkko pitää **Marie Simon-Pierren** ihmeparantumista parkinsonin taudista Karolyn nimessä esitetyn rukouksen seurauksena.

Kerrotaan, että Karol (= edesmennyt paavi **Johannes Paulus II**) elinaikanaan usein rukoillessaan vajosi kuin syvänmeren sukeltaja jonnekin tavoittamattomaan, pyhään tilaan. Hän näytti liikkuvan tässä ja tuonpuoleisessa kuin ne olisivat olleet yksi ja sama maailma. Onko hän siis nyt siellä, minkä hän jo täällä koki kodikseen? Vappuna 2011 Roomassa tätä juhli yli miljoona pyhiinvaeltajaa, noin 90 korkea-arvoista delegaatiota kaikkialta maailmasta, joukossa 16 valtionpäämiestä/presidenttiä ja edustajia viidestä kuningashuoneesta.

Raamattu sanoo: ”Tuonelassa, jonne olet matkalla, ei ole tekoja, ei ajatuksia, ei tietoa, ei viisautta” (Saarn. 9:10). ”Kuolleet eivät tiedä mitään -- eikä heillä enää koskaan ole osaa missään, mikä tapahtuu auringon alla” Saarn. 9:5,6).

Raamatun lukuisista autuuslupauksista ei löydy yhtään sellaista, jonka ehtona olisi kuoleman jälkeinen tehty ihme. Entä jos Karol ei pysty tekemään sitä toista ihmettä, joka vaaditaan pyhimykseksi julistamiseksi – voiko kirkko tukkia Karolyn tien taivaassa?

Onneksi vain yhdellä on kuoleman ja tuonelan avaimet. Kun hän avaa, ei kukaan voi sulkea, eikä kukaan avata, kun hän sulkee (Ilm. 1:17, 18; 3:7). Hänen haltuunsa voimme turvallisesti uskoa Karolyn ja itsemme. Marie Simon-Pierrekin voi puhutella suoraan häntä – Vapahtajaansa. –SM

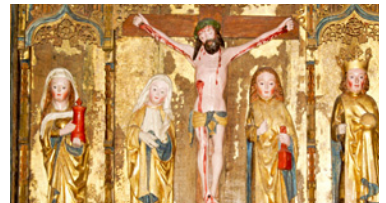
Lähteet (kaikki 1.5.2011): *Die Zeit*; *Die Welt*; *Frankfurter Allgemeine*; *Süddeutsche Zeitung*

Valheista vanhin

– yhä suosiossa

Pääsiäisen 2011 aikoihin *Helsingin Sanomat* teetti kyselyn, jossa haluttiin tietää eri uskontokuntien käsitys kuolemasta. ”Ei, ette te kuole” (1 Moos. 3:4), vanhin tunnettu kuolematto-muusoppi, on yhä suosittu, itse asiassa suosituin käsitys kuolemasta sekä kristillisten että eikristillisten yhteisöjen parissa. Se, että näkemyksen esitti alkujaaan käärme paratiisissa, ei tunnu olevan ongelma. –SM

Lähde: *Helsingin sanomat* 22.4.2011
HS-kysely kuolemasta uskonnollisille yhteisöille (excel-tiedosto)

Kuka on valehtelija

”Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää Jeesuksen olevan Kristus? Sellainen ihminen on antikristus, niin Isän kuin Pojan kieltäjä. Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään, mutta joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä” (1 Piet. 2:22-23).

Maailmanlaajuinen pula-aika

”Maailma tarvitsee eniten miehiä, joita ei voida ostaa eikä myydä, -- jotka sisintä olemustaan myöten ovat rehellisiä ja vilpittömiä, -- joiden omatunto on yhtä uskollinen velvollisuudelle kuin magneettineula pohjoisnavalle, -- jotka puolustavat totuutta, vaikka taivaat sortuisivat. – Ellen White: *Elämä ja kasvatust.*, s. 56

Ylivoimainen

NHL:stä 15 vuoden jälkeen kotimaahan palanneen **Ville Peltosen** katsotaan merkittävästi vaikuttaneen siihen, että Helsingin IFK (Helsingfors Idrottsförening Kamraterna) – 13 vuoden ”menestymättömyyden kurimuksen” jälkeen – voitti jääkiekon SM-kultaa 2011. Peltonen selittää:

– **Me uskottiin joka päivä meidän omaan juttuun ja siihen, mikä sen päivittäisen tekemisen merkitys on. Sitten kun pelit olivat tiukimmillaan, me oltiin toistemme tukena ja uskottiin, että tää meidän oma juttu kantaa.**

Mestaruuden voittaminen kotiseuran paidassa on ollut Villen unelma lapsesta

asti. Hänet palkittiin myös kauden parhaana pelaajana. Äänimäärä teki hänestä kaikkien aikojen ylivoimaisimman Kul-taisen Kypärän voittajan.

Unohtumattomaksi kiekkolegendalle tämän tunnustuksen tekee se, että valinnan ovat tehneet pelaajat. Joukkue puolestaan arvostaa karismaattisessa kapteenissaan tahtoa ja voittamishalua, nöyryä asennetta peliä ja joukkuetovereita kohtaan sekä sitä, että tämä antaa itsestään 110 % joka ottelussa.

Myös vuoden 1995 MM-kultajoukkueessa hyökkääjänä pelanneella ”leijonalla” on annos karitsan sydäntä: antaahan hän paljon ajastaan lasten harrastuksiin osallistumiseen. – *SM*

Lähteet: *Helsingin sanomat* 3.5.2011;

HIFK:n nettisivut

Voitto kotiseuran paidassa

”Hän otti orjan muodon.” Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän --oli kuuliaisen kuolemaan asti... Sen tähden Jumala on -- antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman” (Fil. 2:7-9).

Sen kirkkaus on niin ylivoimainen, että sen rinnalla himmenee se, mikä ennen säteili kirkkaana... (2 Kor. 3:10).

Alkuperäinen

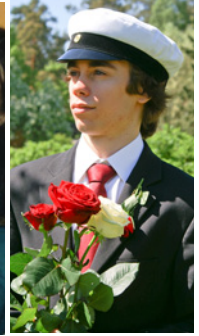
Peltosen ketujukaverina HIFK:ssa pelaava **Mikael Granlund** sai jääkiekon MM-kisoissa selostaja **Antero Mertarannan** hurmioon ”veiviksi” ristityllä maalillaan. Mertaranta ei ollut ainoa hurmioitunut: – Kyllä kolahti. Kun kiekko meni maaliin, pomppasin ylös ja huusin suoraa huutoa kymmenen minuuttia. Granlundin maali kosketti vähän syvemmin kuin jokin muu osuma.

Näin kertoo salibandyn pelaaja **Janne Tähhä**. Hän tunnisti Granlundin tempussa oman, 1990-luvulla kehittämänsä mailatekniikan, jolla hän halusi osoittaa, ettei urheilun aina tarvitse olla haudankavavaa. – Juuri sitä ideaa Granlundin teot kaukossa viestittävät. Hän vain pelaa ja nauttii.

Se, että veiviä ehkä tästä lähtien pidetään Granlundin tavaramerkkinä, ei sen alkuperäistä kehittäjää harmita: – Huikea suoritus huikeaan paikkaan! Hyvä niin!

Ilmaveivin (ruots. zorroffint) luoja nimen säilyi Tähhä-merkkisessä salibandymaaillassa vielä Granlundin poikkeuksellisen suosiohumun jälkeenkin. Sen *Demi*-lehti uskoo kestävän juhannukseen asti, sitten ihmisten mielessä ovat jo muut asiat. – *SM*

Lähde: Kimmo Siira/*Kaleva*, 14.5.2011; MTV3: ”Miksi Granlund on niin ihana?” 17.5.2011

"Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon..."

Ari Ainsalo ennenja nyt.

Viesti kulkee, vetovastuu vaihtuu

Ylläoleva oli vuoden 2011 Kansallisen Veteraanipäivän (27.4.) teemana. Suomen Kristillisen Yhteiskoulun (Toivonlinna) päättäjäsissä tuli mieleen sama asia. Sukupolvi, joka tämän kirjoittajan nuoruudessa oli vetovastuussa, on ansainnut eläkepäivänsä. Monet ovat jo siirtyneet ikuiseen lepoon. Onko uusia "vetäjiä" tulossa?

Kuinka usein muistamme rukouksin vastuunkantajia? Unohdammeko, että he ovat inhimillisiä ihmisiä, kun taas tehtävä on ylinhimillinen? Esirukoukset kantavat. Käyttäkäämme sitä voimaa samalla kun mietimme, onko meillä itsellämme jotakin annettavaa – aikaamme, voimiamme, kykyjämme – silloin kun "Herra tarvitsee" – vaikka aasia. – *SM*

"Pitkä-Pekka" Peltonen, pastoriveteraani, Toivonlinnan päättäjäsissä 2011.

Kädet

Kädet lapsosen pienet ja hennot äidin poskea hyväilee.
Pienet myöskin on aatosten lennot, huulet äidille hymyilee.
Päivä päivästä lapsosen varttuu, hän toisia tarkkailee.
Ymmärryksensä kasvaa ja karttuu, näköalansa laajenee.

Kädet nuorten tahtovat tietää, mitä elämä tarjoaa.
Mikä pelottaa, mitä sietää, mitä tehdä ihminen saa.
Kun maailma kolhuja antaa, äidin rakkaus parantaa.
Nuori oppii, keneen voiluottaa, kuka pettää ja haavoittaa.

Kädet miehuuden voimalla raataa kaikki esteet voittaen.
Pellot kyntää, kaskea kaataa leivän perheelle hankkien.
Vaikka elämä haasteita antaa, ei peljästy tulevaa.
Kädet vahvat taakkansa kantaa, sydän ylistää Jumalaa.

Kädet vanhuksen lepoa kaipaa, pitkä uurastus väsyttää.
Ne odottaa rauhaisaa aikaa, aikaa jolloin saa levähtää.
Mutta vieläkin ahkerasti ne apua antavat ja elämän iltaan asti jälkipolvea siunaavat.

– Teuvo Pärlesten

”Hän varjeelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi”

NELJÄ EPISODIA PERUN MATKALTA

1: Tietokoneen ilmalento

Iquitoksessa, Amazonin viidakkokaupungissa, huoneessani olevan lipaston pinnalla oli lasilevy suojana. Laitoin kannettavan tietokoneeni sen päälle. Eräänä päivänä halusin siirtää MacBook Pro’ni olohuoneeseen näyttääkseni kuvia Pohjolasta. Aloitin irrottamalla verkkojohdon seinäkoskettimesta. Yhtäkkiä kuului takaani kova pamaus. Mitä tapahtui? Kun käännyin, näin tietokoneeni lattialla. Verkkojohdon pieni nykäys oli saanut koneen liukumaan kevyesti lasilevyä pitkin metrin korkeudelta kovalle lattialle.

Pelko ja pettymys. Kone olisi varmasti käyttökelvoton. Matkakuvat menetetty. Totesin vasemmasta takakulmasta irronneen pienen muovilistan pätkän – muita ulkoisia vaurioita en nähnyt. Avasin koneen. Kaikki toimi normaalisti. Mikä helpotus! Olin todella kiitollinen Herralle varjeluksesta.

2: Luottokortti karkuteillä

Jonotin Limassa Crus del Sur -bussiyhtiön tyylikkäässä terminaalissa varaamassa matkaa Coscoon. Kun vuoroni tuli, maksoin matkan Visa-kortillani. Laitoin kortin lukijaan ja näppäilin tunnukseni. Olin tyytyväinen nopeaan palveluun. Lipun saatuani lähdin jonottamaan info-pisteeseen toista asiaa varten. Etsiessäni taskuistani jotakin huomasin: luottokortti ei ollut lompakossani. Luulin pudottaneeni sen tai – joku oli varastanut sen. Sitten muistin kortinlukijan noin viisi minuuttia aikaisemmin. Ryntäsin seisovien ja istuvien ihmisten ohi takaisin. Kortti oli edelleen laitteessa.

Jos olisin heti lipun saatuani lähtenyt pois toimistosta ja kortti jäänyt koneeseen, sitä tuskin olisi enää löytynyt, pitiähän maassa muutenkin noudattaa erityistä varovaisuutta mahdollisten varkauksien varalta. Jälleen ihmeellinen varjelus.

Auringonjumala Crus del Sur-bussiterminaalin palvelutiskin taustalla Limassa.

3: Vaarallista liikuntaa

Cuscosta lähdin aluksi yöbussilla kohti Arequipaa. Saavuin ”valkoiseen kaupunkiin”. Aamulla seitsemältä Jatkoyhteyteen Limaan oli 10 tunnin odotus. Ajattelin kävellä muutaman kilometrin päässä olevaan keskustaan. Kuljettuani ehkä kilometrin verran kysyin tietä kahdelta noin 15-vuotiaalta tytöltä ja yhdeltä pojalta. He eivät osanneet näyttää kartalta, missä olin, mutta sanoivat, että minun pitäisi ottaa taksi. Sitä en halunnut. Lähdin kävelemään kadun varjoista puolta kuumaa aurinkoa vältellen.

Käveltyäni noin 200 m äsken tapamani nuori poika juoksi hikipäissään perääni. Hän sanoi, että siellä, minne olen menossa minut ryöstetään, kassini viedään. Minun on otettava taksi. Poika kutsui taksin ja lupasi maksaa sen (3 solea ≈ 8 kr). Sanoin minulla olevan rahaa. Nousin taksiin ja kiitin avusta.

Minulle ei ollut tullut mielenikään, että sunnuntaiaamuna rauhallisen näköisellä kadulla voisin tulla ryöstetyksi. Tosin Arequipassa hostellinpitäjä oli näyttänyt kartasta alueen, missä on vaarallista liikkuu. Ehkäpä reittini olisi kulkenut juuri sitä kautta.

Apu oli odottamaton ja ihmeellinen. Harvinaista, että nuori poika välitti näin paljon vieraasta ihmisestä, näki vaivaa tämän auttamiseksi ja halusi vielä maksaa taksinkin vähäisistä rahoistaan. Jos kassini olisi ryöstetty, olisi mennyt bussilippu Limaan ja säilössä olevan laukkuni säilytyskuitit. Ryöstäjä olisi voinut ne hakea bussiasemalta. Jos lompakkoni, passini ja mobiilini olisi viety, olisin ollut todella pulassa. Jälleen kerran kiitos varjeluksesta.

Keskustaan saapuessani osuin paikalle parahiksi katsomaan sotilasparaattia. Kävellessäni olisin tullut liian myöhään ja paraati olisi jäänyt näkemättä.

4: Kassi karkuteillä

Arequipasta kohti Limaan sain paikan bussin yläkerroksesta. Matkalaukkuni olin laittanut tavaratilaan, mutta mustan kangaskassin, jossa olivat matkamuistot ja lahjat, panin hattuhyllyn lokeroon ja vedin turvaverkon päälle. Kassi ei nyt näkynyt ulkopuolelle, sen saattoi löytää vain käsin tunnustelemalla.

Limassa hain tavaratilassa olleen laukkuni kuitit vastaan terminaalista. Odottelin tutun taksimiehen, Javierin, saapumista. **Kun hän ilmaantui, oli helpottunut olo:** tähän asti kaikki oli mennyt hyvin. Pian olisin jälleen asuinpaikassani Ñaňassa. Ajettuamme jonkin matkaa tajuusin: musta kangaskassi ei ollut mukana. Oliko se jäänyt bussin hattuhyllylle? Ajoimme takaisin terminaaliiin. Heikosti englantia puhuva infopisteen naisvirka-

Arequipa, ”valkoinen kaupunki”.

lija alkoi soitella bussin perään, joka oli lähtenyt terminaalialueelta. Huoltoalueella siihen saatiin yhteys. Joku siellä, ehkä siivooja, kävi tarkistamassa bussin kaksi kertaa ilmoittaen, ettei mitään löytynyt. Sanoin haluavani itse päästä katsomaan.

Terminaalissa sattui samaan aikaan olemaan Cuscossa tapaamani amerikkalainen perhe odottamassa hakijaansa. Perheen sujuvasti espanjaa puhuva mies tuli avukseni. Bussien siivouspaikalle pääsyyn tarvittiin johtavan henkilön lupa. Sen saaminen ei näyttänyt onnistuvan. Javier ja amerikkalainen soittelivat eri numeroihin. Amerikkalainen totesi lopulta: joko kanssamatkustaja tai siivoja oli ottanut kassini. Siinä olivat kaikki Punon ja Cuscon hankinnat muille ja itselleni. Ehkä ei rahallisesti niin arvokkaita, mutta tunnearvoltaan sitäkin enemmän.

Ihmeekseni Javierilla ei tuntunut olevan kiirettä, vaikka jo tunnin verran oli mennyt aikaa kassijupakassa. USA:n perheelläkään ei näyttänyt olevan kiirettä, vaikka heidän hakijansa oli saapunut. Keskustelimme terminaalien ulkopuolella tapahtuneesta. Yhtäkkiä luoksemme tuli virka-asuinen mies ja pyysi katsomaan yhtä löytynyttä kassia. Lähdimme koko joukko miehen perässä läpi terminaalien. Sen toisella puolella olevassa pienessä huoneessa virkailija ojensi minulle mustan kangaskassin kysyen, oliko se minun.

Kyllä, se oli kassini. Yhtiön turvatarkastus, joka aina ennen bussin lähtöä käy videokuvaamassa kaikki matkustajat istuinpaikoillaan, oli sen löytänyt. Esitin passini ja bussilippuni. Tuntui todella hyvältä saada kadoksissa ollut ”musta lammas” takaisin.

Javier otti kyydistä 35 solea (90 kr), kuten tavallista, mutta annoin hänelle lisäksi ylimääräistä odottelemisesta ja avusta. Hän vaikutti tyytyväiseltä.

Kiitin Herraa ihmeellisestä avusta tässäkin asiassa. – Esko Mäkiwierikko

Kuin kuvastimesta

(jatkoa s. 20 Horisontti-palstalle)

Narkissos antoi nimen narsissille, mutta paljon myöhemmin myös narsistiselle persoonallisuushäiriölle. Sitä potevalla on sairaaloinen tarve olla ihailtu, liioitella omia saavutuksiaan ja haaveilla rajattomasta vallasta, menestyksestä ja kohtuuttomasta erikoiskohtelusta muiden kustannuksella. Narsisti on kyvytön ja haluton tunnistamaan toisten tarpeita ja voi käyttäytyä röyhkeän ylimielisesti heitä kohtaan. Muut saavat narsistilta hyväksynnän niin kauan kuin toimivat hänen menestyksensä peleinä, vahvistavat narsistin itsestään luomaa mielikuvaa, joka on ikään kuin partapeilin suurentama, hämärtynyt tai muulla tavoin vääristynyt.

Narsismista on viime vuosina kirjoitettu paljon, myös lukuisia kirjoja. Siitä on tullut muotisana, jota saatetaan käyttää varsin kevyin perustein kenen tahansa tuttavan ärsyttävistä luonteenpiirteistä. Muotia on myös puhua empatiasta, eläytyvästä myötätunnosta. Käsitteenä sitä lähellä on tunneäly, joka sekkin on herättänyt paljon keskustelua. Toisten ovimat-

tona oleminen ei osoita empaattisuutta, vaan terveen itsekunnioituksen puutetta. Jotkut taas itseään peilatussaan toteavat, että empatiaa ja tunneälyä on ihan riittävästi, puutetta onkin vain narsismista.

Omahyväinen toisten syyttely ei ole osoitus tunneälystä. Paradoksaalista on, että jos on kovin tietoinen omasta tunneälystään, niin ei enää olekaan kovin empaattinen.

Empatia liittyy läheisesti ihmissuhteisiin, mutta varsinainen empatiakeskus on kuitenkin jokaisella omassa päässään. Aivoissamme on hermosoluja, joita nimitetään peilisoluiksi. Ne reagoivat liikkeisiin, ääniin, ilmeisiin ja eleisiin. Ekho-nymfin tavoin peilisolut jäljittelevät sitä, mitä toinen tekee, mutta myös sitä, miltä se tuntuu. Siksi näitä soluja sanotaan myös empatiahermosoluiksi.

Eräässä kokeessa aivotutkija kosketti kädellään toista kahdesta koehenkilöstä toisen seurattessa sivusta. Sekä kosketetun että vierestä katsovan, aivoissa aktivoitui sama alue. Peilisolut reagoivat myös tunteita ilmaiseviin kasvoniilmeisiin ja välittävät ne tunteista vastaaviin aivojen alueisiin. Innostus ryhmässä leviää, mutta myös hermostuminen tarttuu.

Onko hengellinen omakuvasi realistinen? Katso Ilm. 3:15-19!

Opetuslasten narsistisiin pyrkimykseen Jeesus tarjosi lääkkeeksi uutta suuruuden mittapuuta: ”Joka teistä on suurin, olkoon toisten palvelija” (Matt. 23:11).

Jos näet ihmisen, jonka jokin kyky tai lahja on paisuttanut, hän on väärällä tiellä.

Älä uuvu ahdistusten alla:
Katso Jeesukseen.
Jumala ei ole välinpitämätön.
–*Sigrid Klaamas*

Kysynkin itseltäni: Levitänkö ympäristööni innostusta vai huolta ja pelkoa? Ovatko toiset vaarassa riutua rinnallani? Keskitynkö itseeni, vai huomaanko kysyä, haluaisiko Ekho ehkä lasillisen virkistävää lähdevettä? Ojennanko nälkäiselle hyvän kirjan vai kutsunko hänet lounaalle? Osallistunko yhteiseen ilonpitoon vai olenko tekohurskas hapannaama? Toiminko kriisitilanteissa niin kuin pappi tai leeviläinen, vai kuin laupias samarialainen? Hän pysähtyi ja auttoi perille. Kuulinhan oikein: ”Menkää ja tehkää te samoin.”
–*Ari Laitinen*

Otatko vastaan?

Tänään murskasin ihmisiä kovuudellani, löin heitä sanoilla kasvoihin, huidoin ilmeini päin näköä. Viimein istahdin, enkä enää kehdannut nostaa katsettani. Tulit ja kosketit olkapäähäni.
– Otatko vastaan anteeksiantoni?
– Kiitos, Jeesus!

–*Riikka Jääskeläinen*

Valo

Rakas lapseni, katso auringonlaskua!
Siihen kätkeytyy salattu viisaus.
Päivällä aurinko on kaikkialla, sen valo ulottuu jokaisen luokse, joka haluaa. Katso aurinkoa, rakkauttani, se on kaikkialla. Haluan jakaa sitä kaikille, he eivät vain ymmärrä ottaa sitä vastaan. Sieluni murehtii, kun niin monet jäävät varjoon armostani, kun vielä olisi aikaa.

Aurinko laskee. Tulee hämärää.
Etsi rakkauttani nyt kuin aurinkoista paikkaa varjojen maassa!
Lepää rakkaudessa.
Ihmiset tulevat, menevät, kysyvät: Miksi sinulla on lämmin? Saat kertoa: Olet auringonpaisteessa – olet löytänyt rakkauteni. Tee tilaa vierellesi, tarjoa ystäväillesi paikkaa auringossa. Näin täytät Kristuksen lain.

Valo, jonka äsken näin, herätti toivon unesta, aukaisi kivisydämeni uutta aamua alkamaan.
Valo, jonka äsken näin, aavistus kirkkaudesta lähellä Vapahtajaa, peittyi arkiseen harmauteen.
Valo, jonka äsken koin, sattui suoraan sydämeen, mursi ikävän kahleita, loi lämpöä, antoi kasvun.
Valo, jonka äsken koin, on harmaan taivaan takana, sen enää aavistan vain.

Jeesus, maailman valo, sytytä kylmä sydämeni uudestaan!

–*Riikka Jääskeläinen*

KUVAT: ARAM MÄKIVIERIKKO

7.5.2011 Tukholman suomalainen adventtiseurakunta onnitteli ansiokasta rahastonhoitajaansa, **Lasse Meltoa**, 75-vuotispäivän johdosta. Ajankulku yllätti sankarin itsensäkin – olihan hän tottunut ”aina” olemaan nuorin seurakunnan menoissa. Nuorekas hän on edelleenkin. Vaasanhiihdot, kiipeilyt Kilimanrajolle, golf ja pyöräily (viimeksi Pirkan pyöräily) pitävät vireänä. Seurakunnan talous on hyvissä käsissä. Myös Lassen johtamissa raamatuntutkisteluisa vallitsee avoin, hyväksyvä, ilmapiiri, jossa on helppo osallistua. Kiittäen korvaamattomasta panoksesta seurakuntamme hyväksi toivotamme Lasselle vielä monia onnellisia ja terveitä vuosia Liisavaimon ja poikien (2) perheiden iloksi!

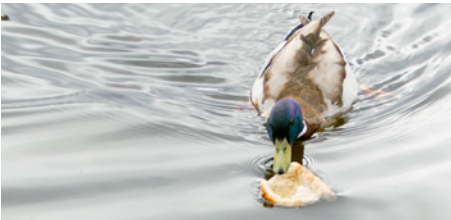

Willy Aronsen vaimoineen vieraili Yläsalissa **14.5.2011**.

21.5.2011 Kevätjuhllilla **Kai Arasola** kertoi siitä, mikä Jumalassa tekee vaikutuksen ateistiinkin: konkreettinen osoitus elämässä siitä, että Jumala välittää.

KUVAT: ARAM MÄKIVIERIKKO

Lähetä leipäsi veden yli, ajan mittaan voit saada sen takaisin (Saarn. 11:1). Tätä leipää tuskin, mutta ehkä tämän:

Hjälp & Aktion!

Se alkaa taas – Hjälp-aktion-keräys. Osallistumisohjeet ja materiaali:

Helena Tanttari,
puh. **08-768 46 87.**

Ari Laitinen ja **Riikka Jääskeläinen** musisoivat kevätjuhlassa. Se, että Arilla on tuotavana uunituore sävellys, ei yllätä. Nyt hänellä oli sekä sävel että omat sanat lauluunsa – runokurssin satoa.

Kesä-heinä-elokuu

klo 10 Raamatuntutkistelu (pidennetty)

Olof Palmes gata 25, 3. krs

Saarnaan voi halutessaan mennä ruots. puol. (heinä-elok)

Olof Palmes gata 25, katutaso

6.8. vierailee *Timo Vilgats*

28.8. vierailee *sisar Zoto* esp. skr:sta

(jumalanpalveluskin jälleen suomalaisella puol.)

Päiväretki Maarianhaminaan 13.8.2011

Bussi+Laiva+Bussi: Lähtö klo 7.40 Tukholma City terminal – Kapellskär – Maarianhamina – Kapellskär – Tukholma City terminal, paluu c:a kl 21.15.

Hinta: 90 kr meno/paluu (pelkät matkat)

Hinta: 190 kr – 409 kr (riippuen aterioiden määrästä)

Ilmoittaudu sihteerille: *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**

Myytävänä TIILITALO NYHYTTANISSA

Suomalaisten suosimassa, luonnonkauniissa Nyhyttanis-
sa, jossa asuu edelleen monia suomalaisia, on myytävänä
hyväkuntoinen, v. 1963 rakennettu punatiilinen **omako-
titalo**. Talossa on kaksi huoneistoa, mutta sitä voi käyt-
tää myös yhden perheen asuntona. Maalämpö asennettu
v. 2008. Reilunkokoinen, metsään rajoittuva puutarha.

Alakerta (n. 94 m²): olohuone, jossa avotakka, keittiö
ruokailutiloineen, 3 makuuhuonetta, kylpyhuone, vieras-
WC. Käynti terassille.

Yläkerta (n. 50 m²): 2 päätyhuonetta, pentry, WC, suih-
ku.

Kellarikerros: pesutupa, ruokakellari, varasto, lämmin
autotalli.

Puutarha (eteläpuolella): n. 1500 m².

Hintapyyntö 525.000 kr.

Lisätietoja antaa omistaja *Yvonne Johansson*,
sähköposti: joster@telia.com
puh. **0587-60910** (ruotsiksi tai englanniksi)

Tukhoman
Suomalainen
Adventtiseurakunta
SRK:N VANHIN
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05

SIHTEERI
Tuulikki Hagström
08-500 81 907

CD-tallenteet
vierailijoiden
puheista:

Helena Tanttari
08-768 46 87

Leirit

KALLIONIEMI Suomi

Teinileiri 27/6-3/7

"The Man"

Varhaisnuoret 4-10/7

"Ihmeiden Mies"

Nollasta sataan 11-17/7

Polunkävijät 18-24/7

"Ihan pihalla"

Raamattuleiri 18-24/7

Lastenleiri 25-31/7

"Kuninkaan ihmeet"

Nuoret aikuiset 23-25/9

*"Simply amazing – ei
monimutkaisteta asioita"*

VÄSTERÄNG Ruotsi

Miniorläger 24/6-3/7

Scout/Roverläger 3–10/7

Familjeläger 10-17/7

Äventyrsläger 11-17/7

Tonårsläger 17-24/7

EKEBYHOLM Ruotsi

Inspirationsvecka 5-9/7

Kerro, kerro kuvastin...

Meillä kotona on kolme suurta peiliä ja useita pienempiä. Pikkupeileistä pari suurentaa, muut kertovat totuuden sellaisenaan. Vai kertovatko? Vilkaisen partapeiliin ja huomaan, että sieltä minua katsoo tutun näköinen mies, jolla on tukkaa säästeliäästi lavean jakauksen laidoilla. Olenko se minä? Peilikuvassahan miehen vasemmanpuoleinen (siis oikea) silmä on toista korkeammalla, kun taas passikuvassani korkeammalla on oikeanpuoleinen (eli vasen). Millaiselta todellisuudessa

näytän, siitä minulla ei ole selvää käsitystä, vain mielikuva. Tarkastelen kyllä itseäni, mutta usein toisen silmin totuus näkyy terävämmin.

Peilin heijastama kuva vie ajatukseni kreikkalaisen taruston kertomukseen Narkissos-nuurukaisesta. Häneen rakastui jokainen, mutta kaikki jäivät vaille vastarakkautta. Narkissoksen seuraan hakeutui myös häneen silmittömästi ihasnutut nymfi nimeltään Ekho (Kaiku).

Kerran Narkissos kumartui retkellään janoisena juomaan lähteestä ja löysi vedestä yllättäen oman peilikuvansa. Sen tavoittaminen osoittautui kuitenkin ylivoimaisen vaikeaksi. Nuorukainen yritti yrittämistään, mutta uupui lopulta. Hento Ekho huokaili riutuvan Narkissoksen rinnalla tämän tuijottaessa omaa kuvaansa. Nuorukaisen kuoltua lähteen äärelle kasvoi kukka, jolle annettiin nimi narsissi. Lopulta Ekhokin kuihtui ja hänestä jäi jäljelle vain ääni, joka jaksaa vielä tänäänkin vastailta meille metsässä.

Kaiku on huhuilujen heijastaja, äänen peilikuva, tavoittamattomissa kuin kuva veden väreilevässä peilissä. Tavoittamattomuudessako peilikuvan viehäytys piilee? Arvoituksellisuus aktivoi aivojen synapsit.

Taru on usein todellisuutta ihmeellisempi mutta samalla myös paljastavampi, ellei suorastaan todempi. Tarina jatkuu tämän lehden sivuilla 16-17.... – Ari Laitinen

Ks. artikkeli "Kuin kuvastimesta" s. 16-17